

Нашата цел като мисионери

Старейшина Д. Тод Кристоферсън

Семинар за нови президенти на мисия, 2008 г.

Вземете под внимание някои примери за разликата в това, което се случва, когато мисионерското дело се съсредоточава по-скоро върху целта на мисионерите, вместо единствено върху мисионерските дейности:

(1) ако мисионерите са мотивирани от целта, те учат хората по начин, който им помага наистина да разбират Евангелието, както и защо и как да се покаяват. Ако мисионерите не се съсредоточават върху целта си, те може просто да преподават с цел да постигнат определен брой изнесени уроци за седмицата. В този случай, те ще се опитват просто да си представят урока, вместо наистина да се вслушват и да отвърщат на това, което вълнува ума и сърцето на проучвателя. Те ще споделят информация вместо да предлагат спасение, а това са две много различни преживявания за един проучвател (или за даден мисионер).

(2) Мисионерите, които забравят целта си, може „просто да си говорят“ и да намират дейности, за да достигат определен брой души, на които да преподават, без да търсят и се вслушват в Духа, за да разпознават кой чувства Духа, докато те говорят. Намирането на хора ще се базира на бройката, без да има връзка с вероятност за обръщане във вярата.

(3) При липсата на мисионерска цел, дневният график ще представлява обикновен календар за планиране на срещи. Обаче, когато целта е на първо място, графикът ще се превърне в средство, което осигурява, че нещата, които ще доведат до резултат, или с други думи, да се осъществи обръщане във вярата и кръщение, са всъщност разпознати, запомняни и осъществявани по отношение на всеки отделен проучвател. В противен случай, даден мисионер може погрешно да си мисли, че мярката за неговия/нейния успех се изразява от степента на заетост.

(4) Мисионер, който взима присърце своята цел, ще очаква с нетърпение всеки ден да се угощава със словото Божие, тъй като неговото изучаване ще е целенасочено. Той ще търси отговори за душевните въпроси, които вълнуват проучвателите му, както и самия него. Ще се стреми към напътствие за това как да преподава и ръководи проучвателите по пътеката на покаяние. Без подобно

чувство за целенасоченост, мисионерът е вероятно да бъде по-слабо ентузиазизиран относно личното си изучаване, както и това на неговия колега. Дори и да полага нужното време, това ще се случва без пламъка, който в последствие да разгори духа на откровение и пророчество при преподаването му. (Вж. Алма 17:2–3; 43:2; У. и З. 11:21, 25–26.)

(5) Мисионерът може да кани хората да идват на Църква, като тази подбуда е породена от вярването му, че това е нещото, което се предполага мисионерите да правят. Обаче, когато целта на мисионера гори в неговото сърце, той си дава сметка, че вземането на участие в Църквата е от съществено значение за проучвателя, за да развие по-голямо желание да се кръсти и за изграждането на основа, която да спомогне за издържането до края в евангелския завет. Като се има предвид крайната цел, поканата за посещение на събранията ще е по-належаща, обяснението на важноста от почитане в неделния ден и това, което може да се очаква от неделните богослужения в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни, ще е различно, духът, който съпътства думите на мисионерите, ще действа с убедителна сила, която по никой друг начин не би била възможна.

Моля не пренебрегвайте глава първа от *Проповядвайте Моего Евангелие* и въпроса: „Каква е моята цел като мисионер?“. Когато мисионерите взимат присърце целта да доведат хора при Христос посредством принципите и обредите на възстановеното Евангелие, те ще осъзнаят, че мисионерското дело не е програма, а мисия – мисията на Отца, на Сина и на Светия Дух. Те ще разбират, че тяхната роля не е да бъдат продавачи или техници, а божествено овластени и упълномощени учители на праведността. Ще осъзнават, че светът няма достъп до единителната благодат и спасение, освен чрез тях и чрез Църквата, която представляват те – Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Те ще разбират какъв е техният смисъл и смисълът на това, което вършат, и ще бъдат ангажирани с делото на своя Отец. Подобно на синовете на Мосия, те ще преподават „със сила и власт от Бога“ (Алма 17:3).

Въпроси за обсъждане:

1. Как може един мисионер да разбере, че неговите или нейните действия са водени от целта на мисионерите?
2. Как, като се съсредоточавате върху целта на мисионерската работа, може да окажете влияние върху начина, по който изпълнявате ежедневните си мисионерки дейности?
3. Как последният абзац ви помага да разбирате вечното естество на това, което ще правите като мисионер?